

1780. *Při kotu*

U - te - kla nám my - ška do str - ni - ska, ne - můžem jí na - jít od vče - rej -
ška; hle - dej - me tu my - šku v o - vesném str - ni - sku ho - nem dne - ska.

Utekla nám myška do strniska, v ovesném strnisku
nemůžem jí najít od včerejška; honem dneska.
hledejme tu myšku

1781. *Dále při kotu*

Dejme my se za tó myškó do sko - ku, do sko - ku, a - by se nám ne - scho - va - la do sno - pu, do sno - pu.

Dejme my se za tó myškó [: do skoku, :]
aby se nám neschovala [: do snopu. :]

1782.

Z Francovy Lhoty

U - čil sa gaj - do - vať, ne - u - měl tan - co - vať, tan - co - vať ne - u - měl, no - hy li - po - vé měl.

Učil sa gajdovať, neuměl tancovať,
tancovať neuměl, nohy lipové měl.

1783.

Text napsal C. Lelek

Tan - cuj - tě, my - ši, kai ke - ra sly - ši.

Tancujtě, myši,
kaj kera slyši.

Kera je chroma,
něch sedí doma.

Kera je hlucha,
něch něposlucha.

1784.

Od Slavkova

Za - toč se mně, ga - la - ne - čko, na do - bró noc do ko - la, a já se ti ne - za - to - čím, já mu - sím jít do po - la,
do po - le - čka ši - ré - ho, ne - vi - dět tam žá - dné - ho, jenom vtáčka so - ko - lí - čka, Pá - na Bo - ha sa - mé - ho.

Zatoč se mně, galanečko, na dobró noc do kola;
a já se ti nezatočím, já musím jít do pola.

Do polečka širého, nevidět tam žádného.
Jenom vtáčka sokolíčka, Pána Boha samého.